

Preambul: Claudius Aeliani este un autor clasic bilingv în latină-greacă, denumit meliglossos (cel dulce la vorbă), născut la Praeneste (astăzi Palestrina) în Latium, peninsula italică cca. 175 e.n. – decedat cca. 235 e.n.

A scris lucrări din care s-au păstrat cel puțin două: <De natura animalium> în 17 cărți și Varia Historia în 14 cărți, pentru care încercăm fragmentar sumare traduceri din engleză și franceză (indicând sursele)...

Alte lucrări s-au păstrat fragmentar: <Asupra providenței> și <Despre manifestările divine>...

Text: Claudius Aeliani în latină, engleză și română

Latină Liber Undecimus, 11.3: < In Aetna Siciliae sacra est Vulcani aedes, et circa eam muri et arbores sacrae; ibidem ignis perpetuus et inextinctus adservatur. Sunt et canes in templo lucoque sacri, qui modeste ac decenter in templum et lucum accedentes blande et adulates excipiunt, et, tanquam familiaribus, illis se benignos ostendunt; at si quis sceleratus aut manibus impurus adeat, illum et mordent et laniant; illos vero, qui libidine aliqua turpi se contaminarint, fugant solum et persequuntur .>. (preluat de pe site-ul educațional al Univ. din Chicago).

Engleză 11.3: < At [Etna](#) in [Sicily](#) honour is paid to a temple of [Hephaestus](#) , and there are a precinct, sacred trees, and a fire that is never extinguished, never sleeps. And about the temple and the grove there are sacred hounds which greet and fawn upon such as pass into the temple and the grove with honest hearts in seemly fashion as is their duty, as though the animals had a kindness for them and presumably recognised them. If however a man has his hands stained

with crime, they bite and tear him, whereas those who only come from the bed of debauchery they simply chase away.>. (preluat de pe

attalus.org

)

Română 11.3: <La Etna în Sicilia este onorat într-un templu dedicate lui zeul Hephaistos, și există o incintă, copaci sacri și un foc care nu se stinge niciodată, care nu odihnește [nu adoarme]. Cât despre templu și dumbravă, sunt câini sacri care întâmpină și călăuzesc trecerea în templu și dumbravă pe cei cu inimă curată în asemenea mod ca și cum ar fi de datoria lor, ca și cum câinii [animalele] ar avea bunătate pentru ei și ca și cum i-ar recunoaște. Dacă totuși un om are mâinile pătate cu o crimă, îl mușcă și îl sfâșie, în timp ce pe cei ce vin din patul desfrânării pur și simplu îi gonesc, lătrându-i.>.

Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet